

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolvasó szerkesztő:
Biró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ár 10 fillér
K. adóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk.

Ugy kell Pataknak!

Tolcsva, június 11.

Ha majd egyszer valakinek eszébe jut megírni Sárospatak oknyomozó történetét, bámúlva és megdöbbenve fog fennakadni egy jelenégen, amit nem lesz képes megérteni és megmagyarázni.

Ez a jelenség a pataki bíró híres ügye.

Olyan sajtóságos dolog ez, hogy ha egy idegennek elmondjuk, ahogy történt, hát nem fogja elhinni, s összeszid, hogy tegyük bolonddát az öregapánkat.

Ime:

Három éve egyebet se hallunk pataki emberektől, csak a bíró ellen való panaszokat. Aki csak néha is érintkezik patakiakkal, már könny nélkül tudhatja az egész bíró-históriát.

Tudja, hogy Patakon egy elmebetegség miatt nyugalmazott tanítót választottak meg bírónak. Hogy ez a bíró, mint felülmúlhatatlan kormánypárti kortes, a hatóságoknál, főispánnál, szolgabíróknál, gravisima persona s hogy a hatósági protekcióban bízva hajmeresztő visszaéléseket követ el. Szörnyűség volt a bíró bűnlajstromát végighallgatni, — a végén azt hitte az ember, hogy valamelyik Borgia támadt fel a sírjából Patakot megkínózni.

Azután hallottuk, hogy az egész város gyűlöli a bírót s fel van zúdulva ellene. A képviselőtestületben leszavazzák, legazemberezik, bűnvádi, fegyelmi feljelentéseket adnak be ellene, deputációkkal járnak főispánhoz, alispánhoz, törvényészékhez, kir. táblákhoz. Hirlapokban panaszkodnak, külön bizottságokat szerveznek tisztán a bíró ellenes akció vezetésére.

Egy minisztert meg lehetett volna buktatni olyan sokoldalú ostrommal, amelyben a pataki bírónak része volt. És mindenki bámúlta, hogy egész nagy, intelligens város nem bír meg egy erőszakoskodó bíróval.

Panaszkodtak is ő, hogy hiszen megbuktatnák már, de nem akarja a fősolgabíró kitűzni a választást. És csakugyan mikor láttuk, hogy csaknem két esztendeig halogatja a fősolgabíró a bíróválasztás kitűzését, azt hittük, hogy ő is biztosra veszi a bíró bukását, s így akarja tovább tartani kegyencét az uralmon. Meg is botránkoztunk rajta, hogy a hatóság ilyen cinikusan bánik egy nagy város közönségével, s őszintén gratuláltunk a patakiaknak, mikor hallottuk, hogy a fősolgabíró — állítólag a Kaffka-látogatás hírére — végre valahára kitűzte a választást. Örülünk, hogy most már nem tart-

hatják tovább a hatóságok a város nyakán azt az általánosan gyűlölt embert s módjukban lesz a patakiaknak valahára megszabadulni az ő zsarnokuktól

És eljön a választás napja és megválasztják *egyhangúlag* Molnár Jánost, a régi bírót.

Hát tessék ezt megérteni és megmagyarázni! Ha gyűlölik, akkor minek választották meg, — ha nem gyűlölik; akkor minek kiabáltak annyit három esztendőig?

Három évig szidni, gyaláznai, a képviselőtestületben egyhangúlag leszavazni, feljelenteni, bevádolni a bírót, s aztán egyhangúlag megválasztani, — biz ez olyan szörnyen bolond dolog, hogy az ember egyhamar nem tudja, nevesen-é rajta, vagy bosszankodjék! Csak egy oka lehet ennek.

Az, hogy Pataknak igen megfogtakozott az az erkölcsi erő, amely azelőtt olyan egységessé és erőssé tette. Azért nem képes már most a város egész intelligenciája egy egyszerű bíróval megküzdeni. Jó lesz ezt megszívlelni!

Erős lélektani és erkölcsi alapja van annak, mikor a biblia azt mondja, hogy a zsidók mindig nagyok és hatalmasok voltak, míg az igaz istent imádták, de mikor ők elhagyták az urat, az úr is elhagyta őket, s pusztulni, széledni kezdtek. Nagy történelmi igazság van ebben: hogy egy nemzet, egy társadalom csak addig erős, míg hű marad eszményeihez, ideáljaihoz, — de elzúlik, ha azokat cserbehagyja.

Hát ezt az igazságot tapasztalhatják most magukon a patakiak.

Egy eszmének, egy törekvésnek a híve volt azelőtt nagyon kevés kivétellel egész Patak: Magyarország függetlenségének. Ez az eszme forrasztotta össze egy erős egységbe az egész várost, — s bizony akkor nem egy bíró, de egy főispán se birt avval a várossal.

Most már nem úgy van. Patak mindig jobban távolodik a függetlenségi eszmétől s mindig jobban lép rá a haszonleső opportunizmus, a megalkuvás lejtőjére. Annak az erős függetlenségi pártnak, amely ellen jeltelt se mert állítani a kormány, nyoma sincs már Patakon. Mutatóba maradt egy-kettő a régi elvű emberekből. Az újak már más oltáron áldoznak.

S most épen azon a ponton van Patak, hogy egészen kormánypártivá legyen. Nemrég olvashatuk Patak jövődjelöltségének nyilatkozatát, amelyben dicséretes szerénységgel jelenti ki, hogy miután ő már igen sokat használt Pataknak, hát elvárja, hogy Patak is használja neki s válassza meg kormánypárti képviselőnek. És azt

mondják, hogy Patak hálás is lesz a szolgálatokért s Ballagira fog szavazni. Tehát a választásnál már nem az elvek és törekvések közt fog választani, nem a haza sorsa felett fog határozni — nem is ezen a címen kéri a támogatást az új jelölt, — hanem bizonyos szolgálatokért fizetni fog egy úrnak egy mandátummal Így lesz a képviselőválasztásból adás-vétel és így logyatkodik meg Pataknak az erkölcsi érzék és erkölcsi erő.

Pedig ha az egész ország elpártolna is a függetlenségi eszmétől. Pataknak nem volna szabad elpártolnia. Mert Patakot egy négyszáz éves történelmi múlt a függetlenségi eszme ősfelszékével, újjátermő talajává avatta. Mert Patakon minden talpalatnyi föld, minden darab kő át meg át van hatva ennek az eszmének örök erejétől.

És jaj a patakiaknak, ha már nem értik a Rákóczi-vár bástyáinak néma szózatát, ha már nem érzik a lelkesülést és a fájdalmat, amit azok az omladékok a magyar szívekben ébresztenek! Mert akkor elhagyták azt az eszmét, azt az istent, amely erőssé tette őket, akkor erőtlennül szétszóródnak, mint a zsidók, mikor az Úrtól elpártoltak.

Ezért gyengék most, ezért nincs annyi erejük se, hogy egy erőszakoskodó kormánypárti kortest le rázzanak a nyakukról.

Jó lecke volt a patakiaknak ez a bíróválasztás. Vajjon okólnak-e belőle?

Buza Barna.

Sátoralja-Ujhely, június 12.

Politikai kátyu. Abba esett a Széll-kormány. Nagy vehemenciával hirdette az új rendszert. Némileg meg is kezdte annak a megvalósítását. Sajtójában nyakra-főre hirdette, hogy ennyi és ennyi vármegyében gyökeres változásokat eszközöl még ősz előtt, nyilván és érthető azzal a cézzal, hogy a választási campagne-hoz előkészíthessék a harcot. Am azzal nem számolt, hogy ezt az új rendszert gyorsan kell megteremteni, mert az ausztriai politika hullámai veszélyvel fenyegetik és immár nagy erővel csapkodják a lejárt közbizonyos rendszer rozoga oszlopait és ha résen nem leszünk összes állami jogainknak, a még mindig élő és ható öszmonarchia kedvéért az eddiginél is szűkebb határok közé való szorítása ijjesztően fenyegeti azt a szép eszmét amely a nemzeti irányban való kifejlődésért küzd a magyar közvélemény legzeselebb és őszinte rétegeiben.

Hogy most a vármegye belső politikai életében miért nem várható semmiféle különösebb változás, arra nézve a *Budapesti Hírlap* vasárnapi száma a következőket írja:

Az osztrák válságnak vonatkozása

van a magyar belső politikai életre.

— Most már, — így nyilatkozott a szabadelvű párt egyik kitünősége munkatársunk előtt, — lehetetlennek látszik, hogy Széll ebben az esztendőben választást csinálhasson, talán még az is lehetetlené vált, hogy a *tiszogatásnak* azt a gondolatát, a melylyel kormányra lépett, gyakorlati valóra válthassa. Nem mozdíthat szabadon, mert nem tudni; mekkora mértékben lesz szüksége azokra is, a kiknek barátságos indulatát ez ideig még nem volt szerencséje megismerni. A szabadelvű párttól nem lehet nagyon akként beszélni, hogy azt egy gondolat s minden tagját egészségesen atható érzés összeforrasztotta, egy mozaik az különféle fajtájú és színű kövekből cement nélkül összerakva; de e mozaik köveit bent a pártban most senki sem mozgatja, tehát meg lehet véle lenni s Magyarországon akkora hatalom a kormányelnökség, hogy egy energikus dobtantására sarokba futnak az egerek és a macskák is stb.

K. u. K. Hofweinstein Verwaltung zu

Tarzal. — Keservesen érdekes dokumentumot mutatott nekünk Tolcsva község előjárósága. Egy szék, vagy pécset az, a melynek a középeben egy rettentő nagy madár terpeszkedik, abból a fajtából, a mely tulajdonképpen nines is a világban, de mégis *czerszer* több bajt és átkot hozott Magyarországra, mint a világban létező valamennyi madár együttvéve. Bizonyára tudja mindenki, hogy melyik ez a jó madár. Két feje van, de két millió fejen se születetik meg annyi gonoszság, a mennyi már abban a kettőben megfogamzott. — És a kétéfű madár körül ott étkelenkedik az a cikk elejére írt hét szék, a mit nem illik még egyszer ide lenyomatni, mert a mint tetszik látni, nemétul van.

Tűnődünk, hogy miféle Hof-nak a *Weinberg*-je lehet az Tarcalon, a mely ilyen csuf kétéfű sasos pécsetet használ. Megmagyarázták: aztán, hogy a magyar király szülőjének az igazgató-sága irt az alatt a pécset alatt. Ezen aztán még jobban tűnődünk. Mit szól ehhez a német pécsethez a magyar király? És egyáltalában hogy mer az a tarcali szülőfelügyelő német pécsetet használni? Nem fél hogy meg találja tudni a magyar király, hogy az ő magyar szülőjéből német firma alatt leveleznek, s mérgibe elesapja az egész német nyelvű felügyelőseget?

Hát ajánljuk a tarcali *Hofweinstein-Verwaltung*-nak, hogy sürgősen változtassa a nevét *udvari szóbelkeselőségre*, mert most még csak az újságba irtuk ki, de ha tovább is német pécsetekkel fogja sérteni a szemünket, bizony isten megírjuk, a magyar király ő felségének, s majd ad az aztán neki!

Vagy pedig megkérjük Baross Jánost, hogy a magyar király birtokait is vegye fel az idegen kézen levő birtokok kimutatásába. b. b.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

— Tolcsvai állapotok. Botránosan elfajultak Tolcsván az utóbbi időben a közbiztonsági állapotok. Útcai zenebonák, verekezők, vérontások napirenden vannak. A múlt héten egy szép parasztleány tartotta az esküvőjét

egy iparoslag. Ez nem tetszett három parasztelegénynek, hát leitták magukat, részegen beállították a lakadalmas nép közé s szörnyű vérengzést vittek véghez, — aztán az utcákat kószálták végig, s akit csak találtak, megverték s összeszurkálták. Tizenhat súlyos sebesültet kezeltek másnap az orvosok. — És ilyenfajta verekedések épen nem ritkák, ablakbeverések, utonállások pedig minden naposak. — A község ezek közt a veszedelmes állapotok közt megint megpróbálta, mint már 20 éve minden esztendőben, csendőrségért folyamodni. Hogy lesz-e eredménye, az kétséges, mert csak igazsága van, de protekciója nincs. — igazságért pedig Magyarországon semmit se kaphat az ember.

Érdekes rendelet cím alatt e rovatban közöltünk egy írt, amely jóhiszeműen félreértett információ után egy adta tudunkra az esetet, mintha Pinter István szerencsi fősolgabíró általánosában, a verekedések megszüntetésére oly rendeletet adott volna ki, amelyről minden apropos nélkül csaknál el a legényeket, minden vasárnapra kiszemelvén néhányat. Ez a személyes szabadság furcsa és erős megsértése. De most e hír helyreigazításaként kapjuk Pinter fősolgabírótól az alább közölt levelet, amelyről egy incidensből kifolyó rendeletről van szó. E levél is, de ugyane rovatban közölt tolesvai tudósításunk is hű képet ad a Hegyalja rettenetes közbiztonsági viszonyairól. És hogynye volna ilyen, mikor az erőszakoskodó tisztviselőt egy község hiábavaló kérelmére és általános agitációjára még mindig a polgárság nyakán tartják.

A levél a következő:

Igen tisztelt Szerkesztő úr!

A "Felsőmagyarországi Hírlap" 46. számának "Érdekes rendelet" című cikke egy kis tévedésen alapulhat, mert ha az abban foglaltak fennállnának, — úgy járásom közigazgatása méltán volna a legsötétebb afrikai jelzővel díszíthető.

A cikkekből annyí igaz, hogy Szerencsen a véres verekedések — különösen vasárnapokonként — napi rendben voltak, hogy végre ennek eleje vétesék, akként intézkedtem, hogy a csendőrség által legutóbb bepanaszolt 10 legény vasárnaponként — tehát egymásután 8 vasárnap — legyen kénytelen büntetését lelni.

Ezen intézkedésnek két jó oldala is van; a verekedő legények legnagyobb része gazda emberek gyermekei, kiket, ha megérdemelt büntetésük kitöltése végett hététköznap zárnak el, úgy a szülő van megbüntette, mert nincs ki kapálói, kaszáloi, szóval a gazdaságban segíteni, a másik jó oldala fenti intézkedésemnek az, hogy miután ennek közhírré tételéről gondoskodtam, most jobban fognak félni a legények és verekedésbe nem fognak keveredni, nehogy vasárnapjukat a "samuban" kelljen töltöniük.

Fentiekből meggyőződhetik tisztelt Szerkesztő ur, hogy távol van tőlem, mintha én az egyéni szabadság rovására akarám már eddig is praktikusnak bizonyult intézkedésemet bevezetni. Ki egyébiránt tiszteltem nyilvánításával vagyok kész hiva:

Szerencs, 1900. június 10.

Pinter István
fősolgabíró.

Közvetlenség a közigazgatásban. Kassa város hatósága átiratot kapott a Nyitra megyében tartott orsz. fősolgabírói értekezletből kifolyólag. Az országos értekezlet a közigazgatás gyorsaságát és közvetlenségét hangsúlyozta s elhatározta, hogy a hozott határozat pártolására köri fel a többi törvényhatóságokat is. A gyorsaságra és köz-

vetlenségre átgéző szükség van a közigazgatás labirintusában, mely elvet különben a kormány is szem előtt tartja és a gyakorlatban is keresztül akarja vinni.

HIREK.

A nagyszerű halál.

Sirassuk el a bürokat!

A fenséges, nagy tragédia, amelynek a kifejlődését, léleketét visszaolvtva leste az egész világ, befejezett.

A katasztrófa bekövetkezett, a hős elbukott. Két szabad állam, becsület, munkás, hazaszerető, független polgárok szabad hazája meg van semmisítve, nincs többé.

Ugy múlt el ez a két ország, mint a gyémánt, mikor elég, mint a meteor, mikor szét pattant. Pusztulása diésőséget volt, elmúlásának diésősége ragyogóbb volt, mint az elég gyémánt, a szétrobbanó meteor fénye. Emberfeletti hősiességük tündöklése beragyogta az egész világot, elkaprátta az egész emberiséget. És ennek a kaprázó ragyogásnak a tűzében égett el, semmisült meg a két búr állam. Fenségesen, fényesen halt meg, mint a lehellő esillag, mint a leszálló nap.

Tudtuk felőlük azelőtt, hogy egyszerű, becsületes, békés, munkás emberek, akik egy polgáregényekben gazdag, ideális köztársaságot alkottak. — Mikor egy kapusi, erőszakos nép megtamada a hazájukat, az életüket, — akkor láttuk, hogy azok az egyszerű, munkás polgárok legendás, tüneményes hősök, akik csudas vitézségükkel egy remek hőskölteményt varázsoltak a XIX. század végének sivar realizmusába.

A hőskölteménynek vége, a harc bevégeződött. Az orozlán halott, — most már a varjak és hollók munkája következik. Egy szabad nemzet szabad hazája számára meg van asva a sir.

S a sirt, hol nemzett sülyed el,
Népek veszik körül,
S az ember millióinak
Szemében gyászkönyv ül.

Pár nap még, és két szabad országgal kevesebb van a világon és egy örömragyogású lappal, egy hőskölteményvel több van a világ történelmében.

Soha diésőségesebb verevésget nemzet nem szenvedett, mint a búrok és soha gyalogatosabb dadadt nemzet nem aratot, mint az angolok. — *Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni.*

Milyen gyönyörűen, magasztosan fejeződött be a XVIII. század: az emberi jogok, a szabadság-elmék diadalával. És milyen csufosan, milyen hitványul fejeződik be a tizenkilencedik: két szabad állammal megsemmisítésével, elrablásával!

Robert marsall bizonyára óriási kitüntéseket fog kapni, nagy ünnepekben, istentiszteletben lesz része. A diéséretből, ünneplésből ki fog jutni az angol hadseregnek is. Megérdemlik, derek munkát végeztek. Egy búr ellenség jutott minden tíz angol katonára, és ők vitézül legyőzték azt az egy búr. Minden angol egy tízedrészt búr győzött le s ez épen 8 hónapba került nekik. Buszke lehet Albion a katonáira.

Most 85 esztendeje is olyan rajongva ünnepelte Anglia egy hadvezérét. Az a vezér Wellington volt, s az is egy órást győzött le: Napóleont. Ugy látszik, Angliának szánta a sors azt a kétes diésőséget, hogy az emberiség örökséit mindig az ő törpei győzések le. Csupa olyan diadal, amelyben csak a győzelem jut a legyőzönek, de a diésőség és az emberek szeretete a legyőzötté marad.

Wellington legyőzte Napóleont, — de jutott-e azért valaha valakinek eszébe olyan bolond gondolat, hogy Wellington nagyobb Napóleonnal. Roberts elfogta Cronjé, — de ki mondta azért, hogy Roberts nagyobb, mint Cronjé.

A szegény, fogoly búr tábornok ott Szent Ilona szigetén visszagondolhat arra a megkötözött gúzsra, akit 85 évvel ezelőtt hurcoltak oda az ő legyő-

zőinek elődei, s vigasztallatja magát avval a keserű vigasztalással, hogy nem mindig az a nagyobb és diésőségesebb, aki gyoz.

Mi pedig sirjunk el egy könyvet azért a megolt nemzetért, amelynek fényes szabadságharca olyan csudálatosan hasonló a miénkhez, amely romlásában, pusztulásában is olyan fenségesen nagy, olyan hősiés, olyan nemes, mint amilyen a magyar — volt valamikor, ötven esztendővel ezelőtt.

b—a.

Kun Bertalan jubileuma. Az elmúlt vasárnap ünnepelte meg a mikolezli ev. ref. egyház Kun Bertalan püspök mikolezli papságának 50 éves jubileumát, mely az őz püspök gyengékedése miatt a multkor elmaradt. A jubiláns püspököt nagy óvációkban részesítették ez alkalommal.

Esküvő. Ma esküdött örök huséget Kosner Imre ügyvédjelölt Goralszky Gizella kislányszonnyak.

A pálosi plébániai javadalomra Müller István janki lelkész gróf Hadik Barkóczy Endre kegyurtól praesantat nyert.

A sárospataki ev. ref. főiskola boldog emlékü víbornai Mladány Andrasnak, a kegyes alapítónak és jöltevőnek emlékeztetése e hó 24 én délelőtt 11 órakor a főiskola imatermében arekélepleplezéssel egybekapcsolott kegyeletos emlékünnepelet rendez.

Halálozás. Auerswald Gusztáv a gróf Andrássy tőkeresbi uradalom számtartója e hó 12-én, 68 éves korában meghalt.

Lelkes változás. A sátoraljaúj helyi evang. egyházközség, mint értesülünk, új lelkészt kap. Az eddigi lelkész, Boor Jenő, ki alig egy-két éve van még csak városunkban, eltávozik. A közszeretnek örvendő lelképásztor e hó 10 én bucsuzott el hivatól. A hivatalos ügyelet csutótkor adja át a püspöki titkárnak, ki e napon városunkba érkezik.

Érettségik. Ki valaha egy magasabb iskola folyosót járta és padjait faragta ismeri az érettségi két al-és máfaját, a szóbeli és írásbelit. A megkövetelt paedagógiai tradíció úgy kívánja meg, hogy az írásbeliek megelőzék a szóbelieket. A kettő között szünet van, mely arra szolgál, hogy előlehesen készülni, de egyuttal a két ség napjaiból is van őszzerakva. — Az érettségizők ezalatt a legkevésbébe tanulnak, míntsem inkább néma megadásal és a szerencse előre nem jósolható, de általuk érthetetlen okokból sejtettnek vált, szeszélyekre támaszkodva számítják az esélyeket, mely érheti őket a vizsga egy kérdésének alakjában. Ezer kétség s aggodalomból áll ez a tizenöt-husz napra terjedő időköz, különösen azokra néve, kik elég deris kedélyűek voltak ahhoz, hogy a könyveket inkább csak szabadisznek tekintésék s belsejükből való fogalmak nagymerű folytonosságai hiányban szenvedjen. A napok pedig rohannak és rohamosan fogynak s pár hét választja el csak az eltörölt lutri feltámasztott eleveit sikeresen alkalmazni véleket attól, hogy megszólaljon — lassu de szivdöböntő hangon a mélyen tisztelt ta nar ur... Kérem mondja meg hogy...

39 éves találkozás. Ritka szép ünneplés lesz színhelye e hó 25 én a sátoraljaúj helyi kegyesrendi fogynasium. 39 hosszú éve az itt végzett egyének gyulnek e napon össze majd, hogy halat rebegjenek a Mindenhatónak, hogy együtt legyenek ha néhány percig is legalább annyian, kiket a halal el nem ragadott. — A találkozás fényesnek ígérkezik. A program még véglegesen megállapítva nincsen, de mint értesülünk a következő lesz: — E hó 24-én este ismerkedési estély, 25-én reggel háladaó istentisztelet a kegyesrendiek templomában, a mely után lesz a tulajdonképpeni ünnepelet. Délben társas ebéd. A volt tanulóársak ezen kívül emlékre ennek a nagy napnak egy alapítványt is tesznek. A felhívások már széjjel mentek s eddig a volt osztályársak közül huszonegyen jelentkeztek. Az itt élők között vannak Pekary Gyula ügyvéd, Reichard Lajos terménykeres-

keelő, dr. Szepesi Arnold, dr. Schön Hugó orvosok, Braun N. borkereskedő, Székely Imre kat. pénz. könyvelő. Az ünnepelet lefolyásáról annak idején majd referálunk.

Tanév vége. Lassan becsukódnak ismét az iskolák kapui a rövid két hónapra. A fogynban már e hó 11-én befejeződtek az előadások, s e hó 13-án szerdán megkezdődtek a vizsgálatok. A 13-iki hitván vizsgálatokon Katinzsky Géza elnököl.

Ifjusági hangverseny. A sátoraljaúj helyi fogymn. "Kazinczy" köre e hó 10-én vasárnap a varmegyehaza dísztermében fényes programú hangversenynek zárta be az évi működését. A város intelligenciája teljes számban zsufolásig megtöltötte a varmegye termét. Eljöttek mindannyian, hogy meggyőződést szerezenek arról, hogy mit is tettek az ifjak azon aránylag csekély idő alatt, a mit önművelésükre fordíthattak. S örömmel regisztrálhatjuk, hogy nem esáldóhattak reményekben. — Az aránylag rövid idő, mit felhasználhattak megteremte a maga gyümölcsét. Frappans bizonyítéka vala ennek minden egyes előadott szám. Megható volt látni, hogy mily megelégedés, mily öröm töltte el a szülők arcát, a mely várt eredményt láttak. Midőn látták, hogy e tanári kar a tanulás mellett még minden széppel, nemessel s művészzel is megismerteti tanítványait. Az énekkar s a zenekar teljes precizitással adott elő néhány darabot, mi kétségkívül vezetőjük Somogyi K. tanár érdeme. A szavalók is mind egytől egyig a lehető legjobbba nyujtották s minden egyes egy-egy fénypontja volt a hangversenynek. Végül Czibor László leszámolt a kör évi működéséről s az ifjusági elnök Lakatos Dezős elmondotta immár a közeljövőben távozó társai nevében a bucsuzóbeszédet. Ő azok nevében, kik már néhány nap múlva kilépnak az életbe intik s kérik többi hátramaradt társaikat, hogy tartsák, hogy virágoztassák működésükket e kört, hogy az napról-napra erőslődjék s fejlődjön. A lélekelmől hangverseny az énekkar zárta be s a nagy közönség pedig boldogul onszlott széjjel látva, hogy gyermeküknek nevelése oly kezekben van, a kik a mellett hogy a nehéz tanulásal vezetők, még művészetekben s nemes dolgokban is vezetik helyesen s okosan tanulmányaikat.

A perbenyiki löversenyre a nevezések várokozason felül sikerültek. Sznygyey Mici báróné versenyitkarnál neveztek: I. Sikversenyre 16 an, II. ügetőversenyre 8 an, III. ügetőversenyre 8 an, IV. ügetőversenyre 6 an, V. Vadászversenyre 50 an. A verseny iránt országszerte igen nagy érdeklődés nyilvánul, a fővárosból is igen sokan jönnek le 17-ére Perbenyikre, a Sátoralja-Ujhelyből indult egy különvonat, ezen napon alig telt meg majd eleget a fergalonnak. A löverseny alkalmával a verseny téren fölállított étkező alábbi étlapja kellően tájékoztatja a közönséget arról, hogy a legizetesebb ételekhez, frissítőkhöz, italokhoz kényelmesen és igazán olcsón juthat a közönség, megjegyezve, hogy minden szabott árall adatik ki:

Egy adag hideg felvágott: sódar, pulyka, őz, borju nyelv vas-ó szalámi külön vagy vegyesen 80 fillér. Ugyan ez tartare vagy majonaise mártással. I korona. Egy adag sajt 40 fillér. Sandwich: sódarral, caviárral vagy vadpásteccommal töltve, darabja 40 fillér. Tha süteménnyel, rum, citrom vagy tejjel 80 fillér. Meleg kávé süteménnyel 70 fillér. Jeges kávé osztály 70 fillér. Eper vagy citrom gránit osztály 60 fillér. Kávéhoz vagy teához külön sütemény darabja 6 fillér. Édes sütemény Gerbaud tól: kis Kugler, diótorta, deaktorta darabja 20 fillér. Gerbaud-féle bomb darabja 10 fillér. Kenyér, sós kili 6 fillér. Egy pohár pezsgő 1 korona. Egy pohár vörös bor 40 fillér. 3 deci fehér bor 40 fillér. 1 pohár sör 20 fillér. Szódavíz 20 fillér. 1 pohár cognac 40 fillér.

Épül a város. Sátoraljaúj helye év nyarának végétől egy pár új díszes épülettel gazdagodik. A színház őszre teljesen elkészül, a gőzfürdő épít-

kezései javában folynak, most pedig egy régi piszkos és ronda sarok has pusztul el a fő utca kellő közepéről. Weinberger Dávid imregi földbírtokos most a tulajdonát képező régi Steinterlek helyén, a Korona és Fő-utca szegletén Klein Izidor helybeli építész által Woyta bpesti műépítész tervel nyomán épített egy remek emeletes épületet, amely ősszel már díszíteni fogja a várost. A város szépítése rohamosan fejlődik, az öt évtized előtti Újhelyből ma alig látunk valamit, minden éven szébb és szebb lesz.

— **Pályázat.** Nagy-Ruska község gör. kath. lelkésze másodtanítói állásra pályázatot hirdet, mely e hó 30-án jár le s lakoson kívül 800 kor. évi díjazással van egybekötve.

— **Várkonyi Sándor** zongora-tanár tanítványaival és műkedvelők közreműködésével a vármegyei háza nagyeremében e hó 24-én d. u. 5 órakor zongoravizsgával egybekötött hangversenyt rendez.

— **Bock kerthelyiségében** esténként a Hadl Ódón vezetésével mellett működő többször itt járt jeles tamburánosok sokan hallgatják élvezettel. A kerti esték szezonjának bekövetkeztével ez a kert ismét egyik szórakozási helye lett a közönségnek.

— **Véres veredések.** Sztárán mult hó 30-án a falu népe egy lakodalmon gyűlt össze s mint ilyenkor már szokás, kelletnél többet ittak. Tanc közben a legények veredni kezdtek és ebből oly veredések keletkeztek, hogy heillett egy kis háborúnak is, késekkel és vasvillákkal veredtek, mi közben id. Szilyivnyik Szabó János gazdamester oly sérüléseket szenvedett, hogy a helyszínen összerogyott és két napi kínlóddá után koponya törés következtében elhunyt. A csendőrség a tettesek közül Szirochmann Andrást nyomban letartóztatta és a n. mihályi kir. járásbírósgá fogházába kísérte, a másik tettes Garbely András pedig megszökött s mai napig sem lehetett nyomára akadni.

— **A Tokaj-hegylajai cognac gyár r. tsg.** e hó 24-én délelőtt 10 órakor Sátoraljaiújhegyben a városi háza tanácstermében közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: A felszámoló és felügyelő bizottság jelentése. Ügyész jelentése. A felszámolás mikénti folytatása felett való határozathozatal.

— **Megöltek a harangozót.** Zemplén-Sztárán a mult vasárnap nagy öröm volt Ilyivnyik János harangozó házána. Fiat házasította ki az öreg; ösz-szejtöket hát a falu legényei s leányai a harangozó udvarába táncolni. Bevetődött oda Gerbely János is, ki annak idején állítólag Sztáray Antal meggyilkolásának gyanúja alatt fogságra volt, egy juhász bojtár társával. Itt duhajkodni kezdtek, mire a harangozó rendre utasította őket. A juhászbojtár egy szegés-léccet kapott s úgy fejen vágta a szegény »örömpáté«, hogy a szög az agyvelőbe hatolván, a harangozó halálát okozta.

— **A kereskedelmi iskolák** tandíját a jövő évtől kezdve felemelik. Természetesen csak azokat, a melyek a kormány rendelkezése alatt állanak. Az új elhatározás szerint a minimális tandíj 50 korona lesz, 10 korona a beiratási díj. Eddig 20 koronától, 80 koronáig változott a tandíj. Szegeden pld. 100 korona volt, máshol 60—80 korona között váltakozott. — Indokolja az emelést az autonóm intézetek látogatásának eszkenése, a hol a tandíj igenis magas volt 100—150 forint között váltakozott. Így a budapesti kereskedelmi akadémia 300 korona tandíjat követelt. Ezeknek az oleső állami intézetek nagyon ártottak s most egyre-másra állami segítségre fordultak, hogy a tandíj emeléstől megvédjék magukat. — Meg kell említeni, hogy a tandíj emeléstől megvédjék magukat. — Meg kell említeni, hogy a tandíj emeléstől megvédjék magukat.

— **Vesztett kutya marás.** Az elmúlt napokban a Zsolonykán egy vesztett kutya néhány gyereket s kutyát meg-

mart, mely körülmény folytán most a zárlatot megszigorították, ne hogy a vesztésűve tova terjedjen.

— **Férgyilkos.** Hosszúszó község lakosságát bestialis gyilkosság tartja izgatottságban. Alexa György ottani parasztagda nem a legjobb egyértésben élt fiatal nejevel, a ki nagyon kikapós menyecske volt. Férfje megbosátott neki bár többször hirtelenséggel kapta. Az asszony legutóbb egy parasztlégénytel folytatott szerelmi viszonyt. Pünkösdi vasárnap a férj bizalmas együttlétben találta e part saját lakasna. A legényt kidobta az ajtón, az asszonyt pedig jól elverte. Másnap reggel Alexa Györgyöt vértócsában halokolva találtak agyában. Az előhívott orvos megállapította, hogy fejszével verték agyon. Mikor a csendőrok kihallgatták az asszonyt, ki egyúttal aludt férjével, az asszony égre földre esküdtött, hogy nem hallott semmit, mert nagyon mélyen szokott aludni. Minthogy azonban sok jel arra enged következtetni, hogy ő követte el a gyilkosságot, a csendőrok letartóztatták.

— **Érdekes műsor.** Egy közel vidéki szintársulat igazgatója a következő érdekes műsort játszotta le:

Egy pohár víz.
Két könyvtárnok.
Három esőri kacsna.
Negyedik László
Ötödik pont.
Hatodik parancsolat.
Hetedik Henrik.
47-ik cikk.
231-ik cikk.
Egy milliót egy szalmakalapért.
Sok hűhó semmiért.

— **Gyilkos macska.** Mint fésztárandi levelezőnk írja, borzasztó eset történt ott a községben mult éjjel. Cs. J. ottani jómódu gazda lakodalomban ment egész családjával s a 13 hónapos kis leánykáját befektetve a bölésőbe, otthon hagyták Mikor aztán hazatértek, szörnyű látvány tárult szemük elé. A kisdud ott feküdt a bölésőben — halottan. — A böléső szélén a cirnos kandur guggolt s midőn az anya gyermekéhez akart nyulni ráugrott az anyára és fojtogatni kezdte. Cs. J. alig tudta feleségét a megvesztett macska körmei közül kiszabadítani. Nagynehezen sikerült csak agyonverni a duhódt állatot, mely gyilkosa volt a 13 hónapos kisdudnak is. A hatóság a gondatlan szülők ellen az eljárás folyamatba tette.

— **Révész Imre** táncitanító e hó 16-án a »Hungaria« szálloda emeleti nagy tánctermében a táncitanítást megkezdte. Beiratasknaponta a 7-ik sz. szobában d. u. 5 óratól ugyanott eszkozőlhetők. A tanítás több csoportba lesz bosztva.

— **Hátas ló keresetiki** lovalására, melyért a megállapított díj fizetnek. Kinek részére? megtudható a kiadóhivatásban.

— **Okleveles tanító**na a szünidőben lecke és zongora órákat vállal. Bövebbet a kiadóhivatásban.

MULATSÁGOK.

Juniálisok.

Mily édesen, mily kellemesen hangzik mindenki előtt e szó: vígadni, mulatni künn a szabad ég alatt, arnyas liget alján, fülemile dalnál a természet lágy ölelben.

Szinte már halljuk, amint rándit a banda a ropogós esárdásra, s szinte már látni véljük, mint járják kipirult arccal, égő szenvedélyvel a párok a behintett porondon.

Megjelennek szemünk előtt a lihegő kifáradt párok kerti székeken pihenve s szinte halljuk a zöld bokrok közül előtörő ezüst esengésű vig kacajokat, a halk suttogásokat s a titkos sóhajokat.

Ezek azok amik e szóval juniális össze vannak forrva, amelyek azonosak lettek annak fogalmával.

Megszabadulva a rekedt levegőji báltermekből, mily epedve vágjuk ki az ember a lombos erdők hús árnyékába, hol nincsen meg a frakkal, a klakkal járó merev feszség, hancu

az igazi őszinte jó kedv aranyos világa uralkodik.

A könnyű batizt ruhácskák ingerlő susogása a fodros csipkék, a kacajnak vidám trillái mind egy bájos idilykus képbe olvadnak össze, melyre édes emlékekkel gondolunk vissza örökre, meg akkor is, ha a hymen rózsálcáival már megvagyunk kötözve.

Örömmel üdvözöljük a beköszöntött mulatságok évadját a vígság ingerlő, mámorító és legpoetikusabb időszakát.

(el.)

— **Nyári táncmulatság.** A helybeli ifjuság e hó 9-én az izr. népkönyha javára rendezett táncmulatságot a Bock kerthelyiségében. Nehéz feladat volt az első mulatság rendszerint hangulatkeltő sorsával nagyobb sikert elérni. A derek rendezőség mindent elkövetett a siker érdekében és abban a szülk társaságban, amely erre a mulatságra gyűbe gyűlt megtörtént a nyári mulatságok ünneplés beköszöntője. A kezdeményezés eszméje már maga is felsiker és ezért is dícsért illeti a rendezőséget.

A mulatságon jelenvolt hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Adler Vilmosné, Bettelheim Mártonné, Barthos Józsefné, Fuchs Jenőné, Haas Adolfiné és Fülöpné, Meczner Gyuláné, Mattyasovszky Kálmánné, Dr. Nyomárkay Ödönné, Polónyi Ignácné, Dr. Rosenthal Sándorné, Reich Lipótné (Luka), id. Reichard Mórné, Dr. Szepessy Arnoldné, öz. Schwarz Mórné, Schön Regina, Valtér Lászlóné, Dr. Waldmann Adolfiné, Zinner Adolfiné, Zinner Henrikné.

Leányok: Adler Esztella, Bettelheim Ilona és Laura, Hertzka Ottilka, Meczner Marianné és Ica, Mattyasovszky Sári, Neuwirth Anna, Polónyi Ilonka, Reich Jolán (Luka), Szepessy Paula, Schwarz Elza és Ilona.

— **Nyári táncmulatság.** A sátoraljaiújhegyi gyártelepi dal-, zene- és önképző-kör e hó 17-én, vasárnap, a »Bock«-kerthelyiségben nyári táncmulatságot rendez. Érdekessé teszi a mulatságot az is, hogy ez alkalommal a gyártelepi dalárda, a gyártelepi okarina társulat, a gyártelepi zenekar és Lukács Károly zenekara is közre fog működni. Belépti díj: családijegy 4 korona, személyjegy 2 korona. A mulatság délután 4 órakor fog kezdődni. Külön névre szóló meghívók nem lesznek kibocsátva.

— **Dalárda mulatság.** A sátoraljaiújhegyi dalárda nyári táncmulatságát ez évi július 1-éről július 8-ára tette át.

— **A málcjai iparosok** e hó 24-én a málcjai gyógyfürdő pavilonjában zártkörű nyári táncmulatságot rendeznek. Belépti díj: családijegy 3 korona, személyjegy 2 korona. Kezdeté d. u. 4 órakor. A mulatságon a nagymihályi zenekar fog közreműködni.

SZÍNHÁZ.

Lévay Sári jutalomjátéka.

— A Kornevillai harangok. —

Sátoralja-Ujhely, június 11.

A Halmay társulata mintha szezonja, sok hibáját megjavítani akarta volna igyekezett ez estén tetszeni, de meg mindenfelé a közönség és színházak körében is kedves »Sadá«-nak jutalomjátékát méltóvá akarták tenni ahhoz az ünnepelettséghez, a melylyel a közönség a subrettjét bucsuztatta. Az egy-másután következő vendégserreplesekkel agyoncsigázott közönség, — egy valóban halalkelő szezon límos vergődésében, a mikor már csak local patriotismusok révén lehetett egy pár ember színházba esalni, — szufalisan megtöltötte utolsó estén a nézőteret. Csak az *hant session* idejében ösmert, színházi lelkesedés árja zudult fel a közönség körében, a mikor a kis *Serpolette* (Lévay Sári) a színpadra lépett. A sok virág ajándékok, mareahe csokrok, hatalmas pünkösdi piros rózsákkal díszített virágárványt, egy remekül csoportított teli kosár rózsát, egy kazettában

ajándékokat nyújtottak fel neki, páholyból, karzatból virágos áradat fogadta a közönség kedvencét. E közben pedig zugott a taps percekig, az előadás rövid időre megakadt, a szeretet igazi, lelkes, nagy megnyilatkozása volt ez, a mely minden énekszám után, minden felvonás után fokozott mértékben ujjult fel.

Valami titkos sejtélemmel gondolom, mintha ezt az ünneplés színezetet valami kiválasztotta volna erre a napra és mintha a lelkesedésnek ezt a szinte frappans evolúcióját ez idézte volna elő. Ez estén a *Lévay Sári* jutalomjátékával játszottak el az utolsó komédiát ebben a rozoga színházban. Vasárnap este a teli házban még egy hullámzó élet zugott, és ma már porlevegő borítja azt a két falat, a mely hirmondónak marad hátra a régi tálkolmányból. Imárr csak jó tüzi anyaggá lett az a sok korhadt gerenda, a mely még vasárnapon oly harsányan verte vissza a kis *Sadá*-ért lelkesedők tapsvihartát. Milyen különös érzés ez a közönségre, bucsuzni a falaktól, a melyek szellőssége sok influenzt okozott de igen igen sok évezetlen szomszédunk oly soká. Ezzel a jutalomjátékkal lútkuk meg a tort, azért is volt ez az est sokszor a pajzanságában is keserű.

A kis *Serpolette* is, mintha a búcsu-érezésében ez az érzés is áthatolt volna émi meghatottsággal küzdött, a játékára egy kis bágyoltság áradt. De a játéknak ezen a fátysulról meztlen is keresztülcsillogott az ő verászilatos bájossága, amely őt sokszor a teljesen meg nem csinált szerepben is oly biztos sikerre viszi a színpadon. Az ő könnyű, eleven éneklése sohasem téved el a bizonylatlanúságba, a lágy regiszterekben pedig frissen, üdén eseng, és ezt a frissességet, az énekek ezt az üdeséget még csak fokozza az a nobelmánóságig pajzán játék, amelyből sok fejlesztéssel valamit csinálni kell, — de amely alakításának mindenestre eredetiségét kölcsönöz és éppen nála olyan eredetiséget, amely a színpadon már a külső előnyök, a karok és hófehér vállak szoborszerű tükölyével, a szemek szépségével és a mosolyban rejlő végtelen sok csábba — előbb kellemessé, később kívánatosá teszik a játéknak ezt az individualitását — ezt az eredetiséget.

Ez az előadás különben elnézésre int bennünket. Mert hisz a színész ilyenkor, mikor már minden gondolata és ruhája az új stációján van, a csomagolás és sokszor a távozás nehézsége — szinte keserűvé teszi a hangulatát, mikor a már egyszer megszokott, sőt sokszor megszerzett légkörből egy pár ora multán új ég áll kell vonulni. És ha ezzel a mértékkel mérünk — és még hozzá tesszük ismét az igyekezetet — azt kell írunk, hogy ez az előadás a legjobbak egyike volt. Ezzel ugyan sokat nem mondtunk, de többet ennél sem mondhatunk, nem boríthatunk oly sötét fátyolt a mult bűnére. Ki kell említeni azonban *Ferenczyt*, aki gyönyörűen énekelte *Henry és Tisztayt*, aki nagy erővel, hatásosan játszta meg *Gáspár apót*. Végül pedig a jeles karmester érdemel igaz dícséretet, azért a nagy munkájáért, hogy ezzel a gyenge társulattal is tudott néha tirthető előadást vezetni.

Még *Lévay Sári* hívta a lámpák elé az előadás után is, fáradhatatlanul négyezer-ötzör, lelkesedve, zajosán éljencze. Azután csend lett. Összel pedig lesz új lelkesedés, új élet. De ez az új új lelkesedéssel már az új színházat nyitjuk meg.

bp.

KÖZGAZDASÁG.

* **Viharáguy ellen.** A hogyalja néhány községében mint értesülünk a nép között az a balhiedelem van elterjedve, hogy a miniszter a viharáguyat mind a mezőgazdálknak sok kárt tesznek, állítólag elfogja tiltani. Ezzel szemben kijelentjük, hogy a gazdasági egyesületeknek ép e napokban érkezett le a földművelésügyi miniszterrel egy rendelet, a mely erre vonatkozik, hol nem

csak hogy nem tiltja, a viharágyuzást de értesíti az egyesületet, hogy az egyes szertáraknál a löport olcsóbban kapják e célból a szőlősgazdákat. Tehát ama híresztelés, hogy beakarnak tiltani, a viharágyuzást egyszerű minden alapot nélkülöző mese.

* **Védekezés a szőlőkárak ellen.** A földművelésügyi miniszter utasította a szőlőszeti és borászati felügyelőket, hogy ott, a hol a szőlőket az ideje kösői fagyok értek, a fagy által megátadott szőlőtőkék további helyes kezelésére s a bajok orvoslására a szőlőbirtokosoknak a megfelelő utbagazításokat és szaktanácsokat adják meg és világosítsák fel a szőlőbirtokosokat, minő eljárást kell követniök arra nézve, hogy az elemi csapások által okozott károk rendkívüli esetekben a közadók kezeléséről szóló törvény rendelkezései értelmében járó adóelengedés iránt való igényeiket miként érvényesítsék. Ugyanezen alkalommal utasította a földművelésügyi miniszter a szőlőszeti és borászati felügyelőket egyszer smindenkorra, hogy elemi csapások bekövetkezése vagy a szőlőnek akár állati, akár növényi ellenségi fellépte és elterjedése esetre külön rendelet bevárása nélkül a szőlőbirtokosoknak a védekezésre vagy az orvoslásra szükséges eljárásokat megmagyarázásával és demonstrálásával, valamint általában megfelelő utmutatások és szaktanácsok megadásával segítségére siessenek. Mi ránk nagyon is ráférne az adó elengedés meg a jó tanács is, csak hogy mi távol lakunk a hivatalos tanácsadótól és a vármegye szőlészéhez nem fordul senki, mert tevékenységi köréről sem tud a közönség semmit.

dorlás minden hulláma átvonult a mi hazánk földjén. Borovszky 20 év óta foglalkozik a népvándorlás történetével, miről számos tanulmánya jelent meg hazai és külföldi szakfolyóiratokban. Önálló kutatásait összefoglalva, átdolgozta s új tanulmányokkal kibővíve adta most közre e kötetben, mely a Nagy Képes Világtörténet (Szerk. Marczali Henrik) IV. kötete. Nagy szeretettel merül egyes kiválóbb alakok rajzolásába, s sikerül is neki könyvét nemcsak a korok, hanem az egyének eleven rajzával is élénk, vonzóvá s kedves olvasmányvá tenni. A kötet pazarul el van árasztva illusztrációkkal; ezek közt is igen sok a magyar vonatkozású. Ott vannak például az Attilakinesének főbb edényei kitűnő kisebbített képekben. A színesek közül magyar tárgyú Lehel állítólagos kürtje és a pécsi cubiculum falfestménye. Mind a kettő művészei van reprodukálva. — Nagybeesü dr. Goldziher Ignác jeles esszéje is az iszlámról. Ez a kitűnő orientalista, kinek művei Európa minden nyelvére le vannak fordítva, s kitársai egyhanguan választottak meg a keleti enciklopédia szerkesztőjévé, most adott először teljes ötkekinthető képet az arabok vallásáról, melyről általában oly keveset tudunk, s azt is csak homályosan, inkább keleti regék és regényekből. A kötet mindenképen díszesre válik irodalmunknak. Megemlítjük, hogy az egész nagy vállalat 12 kötet lesz. Egy kötet ára diszkórtésben 8 frt. Kapható — részletezésre is — a kiadó Révai Testvéreknél (Budapest, VIII. Üllői-út 18.) s bármely hazai könyvkereskedésben.

IRODALOM.

A szerkesztőség üzenete:

Szerencs. Az üldözött jegyző ügyben hozánk küldött levél e számból lekészt.

D. J. Karlsruhad. A szerkesztőbizottság tanügyi tudórást dy tömjénező formában nem közölhet a személyes bucsu nem ilyen formában való a lap hasábjokba. Másként átdolgozva, vagy ha megengedi a teljes átdolgozás szívesen közölük.

Ne n közölhető: A forró kézesék.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1900. évi máj. 1-31. —

Indul Ujhelyből:

Budapest felé

Reggel gyors v.	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v.	4 óra 02 perc.
Este vegyes v.	9 óra 10 perc.

Kassa felé

Reggel személy v.	7 óra 06 perc.
Délután személy v.	1 óra 15 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.

Mező-Laborcz felé

Reggel vegyes v.	7 óra 06 perc.
Délután személy v.	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.

Csap felé

Reggel vegyes v.	7 óra 39 perc.
Délután gyors v.	1 óra 10 perc.
Délután személy v.	5 óra 06 perc.
Este gyors v.	8 óra 46 perc.

Érkezik Ujhelybe:

Budapest felől

Reggel vegyes vonat	6 óra 33 perc.
Délután gyors v.	12 óra 55 perc.
Délután személy v.	4 óra 39 perc.
Este gyors v.	8 óra 14 perc.

Kassa felől

Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v.	3 óra 52 perc.
Este vegyes v.	8 óra 31 perc.

Mező-Laborcz felől

Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v.	3 óra 52 perc.
Este vegyes v.	8 óra 31 perc.

Csap felől

Reggel gyors v.	6 óra 54 perc.
Délután gyors v.	11 óra 53 perc.
Délután gyors v.	3 óra 41 perc.
Este vegyes v.	7 óra 56 perc.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

Hordó kiállítás.

Guttman Izidor ungvári nagybirtokos ur által nálam megrendelt 7 drb.

1400—5000 literes hordót

ezekből 3 darabot folyó hó 14. és 15-én helyben a Dr Hornyay ur háza előtt megtekinthetés végett kiállítok.

teljes tisztelettel

Schleisz Ferencz

kádármester.

LANDESMANN MIKSA és TÁRSA

két gyorsajtóval, különféle segédgépekkel és a ledrátosabb betűfajokkal, a kor igényeinek megfelelően berendezett

K Ö N Y V N Y O M D Á J A

WEKERLE-TÉR SÁTORALJA-UJHELY DR. SCHÖN HÁZ

ajánlunk mindennemű **könyvnyomdai munkának**, u. m.: hírlapok, folyóiratok, könyvek, röpiratok, diszművek színpadok, takarékpénztári évi zárásamulások, tanodai jelentések, árjegyzékek, számlák bárcakönyvek perforozva (lyukasztva) levélpapírok és levélborítékok, eljegyzési, lakodalmi és táncvigalmi meghívó: táncrendek, gyászjelentések, körlevelek, táblázatok falragaszok stb. stb.

iszléses, hibátlan, gyors, pontos és jutányos árban

kívánatra iöbb saínben való elkészítésére.

Nagy raktár mindenféle községi, körjegyzői, ügyvédi, kereskedői, egyházi és iskolai

NYOMTATVÁNYOKBÓL

melyek itt olcsóbban kaphatók, mint bárhol.

Előfizetésre és hirdetések közlésére a legalkalmasabb és legolcsóbb lap a

„FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP”

POLITIKAI UJSÁG

5 vármegye független polgárainak legelterjedtebb lapja. Megjelen hetenkint kétszer.

Előfizetési ára: Egy évre 5 frt. Felévre 2 frt 50 kr. Negyedévre 1 frt 25 kr. Hirdetések jutányos árban közöltetne.